

свитъка, приближава го до челото си и го подава на царя. Борил става, целува посланието, разгръща го и чете високо.

БОРИЛ: "До високия господин Асен-Борил, крад на България и Влахия, поздрав от неговия предан брат Анри, император на Константинопол, граф д'Ено."

/Борил предава свитъка на Николица, който продължава да чете./

НИКОЛИЦА: Тъй като синкитът на моите барони, рицарите на Франция и Венеция, на Пиза и Генуа, на Фландрия и Прованс ме посветваха че е време да подира своя другарка за престола, нашите очи се отправят към вашата дъщеря Мария, която предпочетохме пред всички други благородни момичета като най-достойна за нашето внимание. Узнахме, че княгинята притежава най-хубавите качества освен младостта и красотата: чистота на сърцето и висока издигнатост на ума. Всички тия съображения ни накараха да ви помолим за голямата чест да ни дадете княгиня Мария за съпруга. Анри, император."

/Николица свива пергамента, коленичи и го дава на царя. Борил става./

БОРИЛ: Предложението на латинския император е голямо отличие за нас, за нашия дом и за цялата страна. Нека нашият брат и съюзник бъде уверен, че ние му даваме на драго сърце дъщеря си Мария за невеста. Дано този брак бъде свят и траен залог за вечното и нерушимо приятелство между латинци и българи!

/Борил подава ръка на Мария, която се изправя. Конон дьо Бетюн прегъва коляно и целува края на туниката ѝ. Приближава Филипа Руис, покланя се и поднася сребърно сандъче със скъпоценности. Конон